

PROTOKÓŁ
posiedzenia Rady Naukowej Dyscypliny Ekonomia i Finanse
z dnia 20 grudnia 2023 r.

1. Otwarcie posiedzenia i przyjęcie porządku obrad.

Przewodniczący Rady Naukowej Dyscypliny Ekonomia i Finanse dr hab. Ryszard Kokoszczyński, prof. ucz. powitał Członków Rady na ostatnim posiedzeniu Rady w 2023 roku, a następnie stwierdził, że kworum zostało osiągnięte. Posiedzenie odbyło się w trybie stacjonarnym. Przewodniczący poinformował, że do Rady wpłynęło pismo z Rady Doskonałości Naukowej w sprawie wyznaczenia części składu Komisji Habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania dr Dominice Machowskiej stopnia doktora habilitowanego. W związku z powyższym prof. Ryszard Kokoszczyński zwrócił się do Rady z prośbą o dodanie do porządku obrad punktu dotyczącego powołania Komisji Habilitacyjnej w tym postępowaniu.

Wobec braku głosów w tym punkcie obrad, Przewodniczący zarządził głosowanie w sprawie przyjęcia porządku obrad.

Wyniki głosowania:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy	Tak	Nie	Wstrzymuję się
38	23	23	0	0

Rada przyjęła porządek obrad.

2. Przyjęcie protokołu posiedzenia Rady Naukowej Dyscypliny Ekonomia i Finanse z dnia 22 listopada 2023 r.

Przewodniczący zwrócił się do Członków Rady z pytaniem, czy zgłaszają uwagi do protokołu. Wobec braku uwag, przystąpiono do głosowania nad przyjęciem protokołu posiedzenia Rady z dnia 22 listopada 2023 r.

Wyniki głosowania:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy	Tak	Nie	Wstrzymuję się
38	21	21	0	0

Rada przyjęła protokół posiedzenia Rady z dnia 22 listopada 2023 r.

3. Informacje Przewodniczącego Rady.

Przewodniczący odniósł się do kwestii powoływania komisji doktorskich w postępowaniach w sprawie nadania stopnia doktora, poruszonej na ostatnim posiedzeniu Rady. Prof. Ryszard Kokoszczyński przedstawiając dotychczasowe składy komisji doktorskich oraz liczbę przeprowadzonych przez te komisje postępowań stwierdził, że większe obciążenia niektórych komisji wynikają z tematyki rozprawy oraz właściwości merytorycznej danej komisji.

Głos zabrała dr hab. Katarzyna Metelska-Szaniawska, prof. ucz. wyrażając opinię, że rzeczywiście obciążenia komisji doktorskich nie są równe, co wynika z poruszonej przez Przewodniczącego kwestii. Natomiast zdaniem Pani Profesor, o ile można rozważyć, by skład komisji modyfikować względem każdego postępowania, o tyle zmiana przewodniczących byłaby nieefektywna, głównie ze względu na złożoność i mnogość procedur w każdym postępowaniu. Prof. Katarzyna Metelska-Szaniawska zauważyła, że procedowanych postępowań w sprawie nadania stopnia doktora jest dużo, a zapewne ich liczba stale się będzie zwiększała, co przekłada się na bardzo duże obciążenia komisji. W związku z tym Profesor wyraziła przekonanie, że warto byłoby rozważyć rozliczanie udziału Członków w pracach Komisji, jeśli regulacje prawne na to pozwalają.

Kolejno głos zabrał dr hab. Łukasz Goczek, prof. ucz. zauważając trudność doboru wyspecjalizowanego składu komisji doktorskiej do każdego postępowania z racji na różnorodność tematów rozpraw doktorskich.

Prof. Ryszard Kokoszczyński odnosząc się do podniesionych głosów oraz zgłoszonych wcześniej postulatów zauważył, że z racji na aktualne możliwości prawne, Rada może rozważać kandydatury na członków komisji spoza Rady, co zapewni dywersyfikację komisji oraz pozwoli na rozłożenie obciążeń. Ponadto Przewodniczący poinformował, że Rada może powoływać zastępcę przewodniczącego komisji do każdego postępowania, co ułatwi procedowanie i odciąży przewodniczącego. Zadeklarował również, że Rada dołoży wszelkich starań, aby odpowiednio dobierać skład komisji. W odniesieniu do rozliczania obciążeń związanych z pracami w komisjach doktorskich Profesor stwierdził, że aktualne regulacje prawne nie dają takich możliwości. W związku z brakiem dalszych głosów w tej sprawie, Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu obrad.

4. Wniosek w sprawie wyrażenia zgody na przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania dr Annie Nicińskiej stopnia doktora habilitowanego.

Przewodniczący poinformował, że dr Anna Nicińska wszczęła postępowanie w sprawie nadania doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse. Przypomniał, że główne osiągnięcie naukowe stanowiące cykl artykułów pt. *Transfery prywatne i zdrowie w późniejszym życiu w perspektywie historii życia* oraz pozostały dorobek został Radzie przekazany wraz z materiałami na posiedzenie.

Wobec braku głosów w tej sprawie, Przewodniczący zarządził głosowanie tajne w sprawie wyrażenia zgody na przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Annie Nicińskiej

Wyniki głosowania:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy	Za	Przeciw	Wstrzymujące się
25	17	17	0	0

Rada podjęła uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Annie Nicińskiej.

5. Wniosek w sprawie zmiany Komisji Doktorskiej w postępowaniu w sprawie nadania mgr. Przemysławowi Bieleckiemu stopnia doktora.

Przewodniczący poinformował, że do Rady wpłynął wniosek w sprawie zmiany Komisji Doktorskiej w postępowaniu w sprawie nadania mgr. Przemysławowi Bieleckiemu stopnia doktora. Proponowana zmiana polega na tym, że na Zastępcę Przewodniczącej Komisji proponuje się kandydaturę dr. hab. Stanisława Cichockiego.

Wobec braku głosów w tej sprawie, Przewodniczący zarządził głosowanie tajne w sprawie zmiany Komisji Doktorskiej w postępowaniu w sprawie nadania mgr. Przemysławowi Bieleckiemu stopnia doktora.

Wyniki głosowania:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy	Za	Przeciw	Wstrzymujące się
25	17	17	0	0

Rada podjęła uchwałę w sprawie zmiany Komisji Doktorskiej w postępowaniu w sprawie nadania mgr. Przemysławowi Bieleckiemu stopnia doktora.

6. Wniosek pani Tetiany Pliekhanovej w sprawie ponownego rozpatrzenia sprawy uznania stopnia naukowego za równoważny z odpowiednim polskim stopniem naukowym doktora.

Przewodniczący poinformował, że od uchwały nr 168 Rady Naukowej Dyscypliny Ekonomia i Finanse z dnia 25 października 2023 r. w sprawie nostryfikacji stopnia naukowego pani Tetiany Pliekhanovej, odmawiającej uznania stopnia doktora, nadanego pani Tetianie Pliekhanovej w dniu 15 marca 2021 r. przez Charkowski Narodowy Uniwersytet Ekonomiczny im. Semena Kuzniecia, za równoważny z polskim stopniem naukowym doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse, pani Tetiana Pliekhanova wniosła środek zaskarżenia w postaci wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez Radę Naukową Dyscypliny Ekonomia i Finanse. We wniosku pani Tetiana Pliekhanova stwierdziła, że głównym celem pracy doktorskiej jest analiza i doskonalenie istniejących podejść metodologicznych oraz narzędzi oceny ryzyka działalności innowacyjnej w celu umożliwienia identyfikacji i analizy czynników ryzyka dla przedsiębiorstw planujących wdrożenie projektów innowacyjnych. Jak wskazała pani Tetiana Pliekhanova, celem jest dostarczenie algorytmu działań i zaleceń dotyczących jego wykorzystania, aby przedsiębiorstwo mogło wyodrębnić te grupy ryzyka, na które warto zwrócić największą uwagę i już szczegółowo badać te grupy ryzyka. Ponadto Kandydatka w odwołaniu odniosła się do niżej wymienionych kwestii.

1) Duża ilość źródeł literaturowych wynika z potrzeby dokładnego przeanalizowania podejść do definiowania kluczowych terminów, które są następnie omawiane w pracy doktorskiej. Faktycznie, w pracy zawarte jest wiele ukraińskich źródeł, co wynika z badania specyfiki warunków działalności gospodarczej oraz bazy prawnej ukraińskich przedsiębiorstw. Jednak warto zaznaczyć, że w tych źródłach, obok źródeł zagranicznych w języku oryginału, znajdują się również źródła będące tłumaczeniem prac zagranicznych.

2) Celem badania nie jest bezpośrednio budowanie i poszukiwanie związków korelacyjnych ani modelowanie procesu, dlatego też te kwestie nie zostały szczegółowo omówione w pracy. Praca skupia się na ocenie ryzyka projektów innowacyjnych, które są realizowane lub planowane do realizacji w warunkach niepewności. Na Ukrainie nie prowadzi się zbierania i

oceny danych statystycznych dotyczących otwierania i zamykania przedsiębiorstw w ciągu 1, 3 i 5 lat (jak na przykład w krajach UE), a także brakuje wystarczającej ilości danych statystycznych w oficjalnych źródłach do jakościowej analizy korelacyjnej wskaźników, które mogłyby być badane w ramach ryzyka na poziomie kraju, a tym bardziej na poziomie przedsiębiorstw (co jest przedmiotem tego badania).

3) Odnosząc się do uwag dotyczących przeprowadzonych obliczeń i niemożność wykorzystania wniosków dla całej populacji - uzyskane wyniki i przeprowadzone obliczenia pokazują tylko możliwość wykorzystania proponowanego podejścia metodologicznego, ponieważ proponowane podejście metodologiczne (sekwencja działań i zestaw użytych metod) jest jednym z celów badania doktorskiego i elementem naukowej nowości. Dlatego w pracy nie omówiono szczegółów obliczeń (ze względu na ograniczenia w zakresie pracy i załączników). W trakcie badania kwestionariusze zostały wysłane na adresy e-mail około 500 przedsiębiorstw zajmujących się działalnością innowacyjną, wdrażaniem innowacyjnych projektów lub zakładaniem startupów (co zostało podane na ich oficjalnych stronach internetowych). Wszystkie kwestionariusze zostały wysłane jednym mailem, a w kwestionariuszach opisano charakterystykę metod oceny ryzyka i etapy cyklu życia projektów. Kropki na wykresie wskazują na podział etapów rozpoczęcia działalności na rynku i okresu spadku dla bardziej szczegółowego zrozumienia zakończenia projektu, co oznacza, że punkt 1 oznacza, że poprzedni etap został zakończony, ale sam etap nie kontynuował się; punkt 2 oznacza, że na tym etapie nastąpiły istotne zmiany, które zmieniły sam projekt i sposób jego dalszej realizacji, punkt 3 - oznacza, że etap kończy się, ale następny etap nie był planowany. Te pozycje na wykresie charakteryzują się relacją między wielkością sprzedaży a czasem. Kandydatka zgodziła się, że szczegółowe omówienie charakterystyki tych punktów byłoby bardziej właściwe. Niemniej jednak, biorąc pod uwagę uzyskane wyniki: na etapie rozpoczęcia działalności na rynku został odrzucony tylko 1 projekt z branży informatycznej (punkt 3), a na etapie spadku 1 projekt z branży farmaceutycznej (punkt 3), 2 projekty z branży maszyn i urządzeń (punkt 3) i 9 projektów z innych branż (punkt 3); oraz na fakt, że można rozważać zakończenie projektów bez szczegółowego podziału na te 3 podetapy, można wnioskować, że wskazana niedokładność w nie dostarczeniu szczegółowej informacji o punktach cyklu życia projektu może mieć tylko niewielki wpływ na uzyskane wyniki i nie wpływa na proponowane podejście metodologiczne do oceny ryzyka działalności innowacyjnej. Jednak główny nacisk i podział etapów na podetapy dokonuje się właśnie na etapach cyklu życia procesu innowacyjnego - badania podstawowe, badania stosowane, prace konstrukcyjno-badawcze i etap wdrożenia, ponieważ to te etapy (lub ich część), które są charakterystyczne dla przedsiębiorstw prowadzących działalność innowacyjną (która jest bezpośrednio przedmiotem analizy).

4) Co do ogólnych kategorii ryzyka, które są analizowane: w zaproponowanym podejściu metodologicznym na pierwszym etapie wskazano konieczność wyboru czynników ryzyka zewnętrznego i wewnętrznego środowiska przedsiębiorstwa, które przedsiębiorstwo będzie badać. Na podstawie analizy źródeł literaturowych przedstawiono listę ogólnych kategorii ryzyka w celu zilustrowania działania proponowanego podejścia metodologicznego, ponieważ zapytania każdego przedsiębiorstwa mogą znacząco różnić się w zależności od jego rozmiaru i branży. Analiza ogólnych kategorii pozwala przedsiębiorstwu wyodrębnić najbardziej ryzykowne (zarówno pod względem wielkości strat, jak i częstotliwości występowania) czynniki, które będą dalszym przedmiotem badań. Ponadto ilość ryzyka w ankiecie miała znaczący wpływ na jej trudność. Biorąc pod uwagę jej skomplikowanie i zrozumienie, że nie wszyscy respondenci będą mieli możliwość, czas lub chęć na jej wypełnienie, nie dokonano przyporządkowania do branży (w porównaniu z innymi ankietami). Według obliczeń minimalna liczba ekspertów z błędem wyników dla badania wynosi 5%, co stanowi 33 ekspertów, ponieważ po przeprowadzeniu weryfikacji odpowiedzi pozostało od 34 do 42 zgodnych wyników, można uznać, że liczba ekspertów była wystarczająca do uzasadnienia

wniosków. To nie oznacza, że te współczynniki pozostają stałe i mogą być przeniesione na wszystkie istniejące przedsiębiorstwa. Oznacza to tylko, że uzyskane wyniki są uzasadnione i mogą być wykorzystane do obliczeń w ramach przykładu użycia proponowanego podejścia metodologicznego. Dla dokładniejszej oceny zaleca się wybór czynników ryzyka i ekspertów w odpowiedniej branży funkcjonowania przedsiębiorstwa.

5) W odniesieniu do weryfikacji wyników ankietowania pod kątem zgodności odpowiedzi ekspertów w metodologii z wykorzystaniem metody analizy hierarchii, została ona przeprowadzona w dwóch etapach. Na pierwszym etapie obliczono współczynnik zgodności dla każdej odpowiedzi respondentów, aby upewnić się, że respondent jest konsekwentny w swoich ocenach. Na drugim etapie dla każdego etapu cyklu życia projektu sprawdzono zgodność odpowiedzi respondentów (którzy przeszli pierwszy etap) za pomocą współczynnika konkordancji, aby możliwe było uogólnienie uzyskanych wyników w trakcie badania.

6) Co do braku wyraźnie określonych hipotez, to w punkcie 3.1 rozważono hipotezę możliwości abstrakcji i przeprowadzenia formalizacji tego procesu za pomocą aparatu matematycznego. W tym rozdziale szczegółowo opisano narzędzia oceny ryzyka cyklu życia projektu poprzez budowę funkcji przeżycia projektu, gdzie trwałość cyklu życia projektu innowacyjnego jest używana nie na podstawie czasowej trwałości (w latach, miesiącach, dniach itp.), ale na podstawie całkowitości poszczególnych etapów (składników cyklu życia procesu innowacyjnego), które kształtują treść procesu innowacyjnego jako kamienie milowe pojedynczych znaczących osiągnięć. Ponadto w ramach tego rozdziału na podstawie zebranych danych dla każdej badanej branży zbudowane zostały funkcje przeżycia poprzez obliczenie parametrów modelu regresji i wybór najlepszego na podstawie współczynnika korelacji. Jednakże, ponieważ obliczenia tych modeli nie były obowiązkowe (ponieważ wszystkie prawdopodobieństwa przejścia z jednego etapu na inny były obliczone), szczegółowe obliczenia nie zostały przedstawione w pracy.

7) Otrzymane wyniki badania faktycznie nie zostały porównane z osobnymi wynikami, które są przedstawione w badaniach literaturowych. Jest to spowodowane tym, że przegląd literatury jest głównie przedstawiony w teoretycznej (pierwszej) części, a w trzeciej części omawiane są propozycje autora dotyczące doskonalenia podejścia metodologicznego, narzędzi itp. Jednakże wprowadzenie naukowej nowości uzyskanych wyników jest wymienione w wprowadzeniu, gdzie dla każdego z proponowanych punktów wskazano, w czym wyniki różnią się od tych, które wcześniej były dostępne na podstawie przeglądu literatury.

8) Co do braku dalszych zaleceń dotyczących zarządzania ryzykiem dla przedsiębiorstw. Brak zaleceń dotyczących zarządzania lub minimalizacji ryzyka wynika z wyraźnego podziału tematycznego badań między specjalnościami. Udzielanie zaleceń dotyczących dalszych (po ocenie) działań w celu minimalizacji ryzyka lub zakończenia projektu należy do dziedziny badań 073 Zarządzanie. Jak wskazała Kandydatka, wyjście poza zakres tematyczny odpowiedniej specjalności (w tym przypadku 051 Ekonomia) mogło spowodować niemożność obrony pracy w odpowiedniej specjalności.

9) W odniesieniu do szczegółów projektów, które zostały rozważone jako przykład, Kandydatka wskazała, że ta informacja jest poufna i nie miała prawa ujawniać szczegółów analizowanych projektów.

Przewodniczący Komisji dr hab. Krzysztof Szczygielski, prof. ucz. przedstawił opinię Komisji dotyczącą wniosku pani Tetiany Pliekhanovej, stwierdzając brak podstaw merytorycznych do zmiany decyzji i przypomniał, że stanowisko Komisji zostało Radzie przesłane wraz z materiałami na posiedzenie. Komisja wyrażając swoją opinię, odniosła się do podniesionych przez panią Tetianę Pliekhanovą w odwołaniu kwestii.

Ad 1) Mnogość wykorzystanych źródeł nie oznacza kompletności przeglądu literatury. Autorka nie wykorzystwała wielu często cytowanych publikacji w uznanych czasopismach międzynarodowych dotyczących głównego tematu pracy, czyli technik zarządzania ryzykiem

w przedsiębiorstwach innowacyjnych. Jako przykłady - poniższa lista jest dalece niekompletna - artykułów, których wykorzystanie pozwoliłoby udoskonalić pracę, można wymienić:

- Bowers, J., & Khorakian, A. (2014). Integrating risk management in the innovation project. *European Journal of Innovation Management*, 17(1), 25-40.

- Cagliano, A. C., Grimaldi, S., & Rafele, C. (2015). Choosing project risk management techniques. A theoretical framework. *Journal of Risk Research*, 18(2), 232-248.

- Carvalho, M. M. D., & Rabechini Junior, R. (2015). Impact of risk management on project performance: the importance of soft skills. *International Journal of Production Research*, 53(2), 321-340.

- Keizer, J. A., Vos, J. P., & Halman, J. I. (2005). Risks in new product development: devising a reference tool. *R&D Management*, 35(3), 297-309.

- Oehmen, J., Olechowski, A., Kenley, C. R., & Ben-Daya, M. (2014). Analysis of the effect of risk management practices on the performance of new product development programs. *Technovation*, 34(8), 441-453.

- Stosic, B., Mihic, M., Milutinovic, R., & Isljamovic, S. (2017). Risk identification in product innovation projects: new perspectives and lessons learned. *Technology Analysis & Strategic Management*, 29(2), 133-148.

- Raz, T., Shenhar, A. J., & Dvir, D. (2002). Risk management, project success, and technological uncertainty. *R&D Management*, 32(2), 101-109. 2

- Wang, J., Lin, W., & Huang, Y. H. (2010). A performance-oriented risk management framework for innovative R&D projects. *Technovation*, 30(11-12), 601-611.

- Verbano, C., & Venturini, K. (2011). Development paths of risk management: approaches, methods and fields of application. *Journal of Risk Research*, 14(5), 519-550.

- Zwikael, O., & Ahn, M. (2011). The effectiveness of risk management: an analysis of project risk planning across industries and countries. *Risk Analysis: An International Journal*, 31(1), 25-37.

Ad 2) W ekonomii badane są związki przyczynowo-skutkowe, ewentualnie próbuje się ustalić tzw. fakty stylizowane. Niezależnie od celu pracy doktorskiej, skoro ma ona charakter empiryczny, to powinny być w niej zostać postawione hipotezy i powinna być została zastosowana dobrze opisana i odpowiednio uzasadniona metodologia empiryczna. Zdaniem Komisji przedstawiona praca nie spełnia tych warunków. W opinii przedstawionej w dniu 25 października 2023 r. Komisja nie krytykowała użycia lub pominięcia konkretnych wskaźników. Natomiast, skoro dysertacja jest oparta na materiale z ankiety internetowej to należało zadbać o jakość i wiarygodność tych danych. W opinii Komisji jest to niestety poważna słabość pracy.

Ad 3) Odnosząc się do zarzutu wątpliwej reprezentatywności badanej próby Autorka podkreśla, że jednym z celów pracy było zaproponowanie „podejścia metodologicznego” oceny ryzyka w przedsiębiorstwie. Jednak nie sposób ocenić adekwatności tego podejścia, niewiele wiedząc o tym na jakiej grupie respondentów przeprowadzono badanie. Ujmując rzecz bardziej ogólnie, opracowanie nowej metody oceny ryzyka w przedsiębiorstwie musi być uzupełnione empiryczną weryfikacją jej przydatności. Należy wykazać, że nowa metoda jest lepsza od istniejących, to znaczy pozwala lepiej zidentyfikować przeszkody w udanym przeprowadzeniu procesu innowacyjnego. Jeśli wyniki pokazują - jak w odwołaniu pisze Autorka – tylko "możliwość wykorzystania proponowanego podejścia metodologicznego", nie osiągnięto celu pracy, którym miało być udoskonalenie istniejących narzędzi ryzyka. W odniesieniu do kwestionariuszy badań, należy podkreślić ich niekompletność. Nie pojawiają się w nich wyjaśnienia, których Autorka udziela w odwołaniu, podając interpretację “punktów” w etapach cyklu życia produktu. W Aneksie K, który stanowi instrukcję wypełniania kwestionariusza dotyczącego etapu innowacji można znaleźć następujący fragment:

"9. Decline Manifests itself in a significant reduction in sales volumes. The enterprise may continue to implement the project for some time, but new projects must be developed for further growth of the enterprise. It manifests itself in the reduction of sales volumes. For some time,

the company can continue to implement the project, but for further development of the company it is necessary to develop new projects for implementation.

9.1. Decline (Point 1)

9.2. Decline (Point 2)

9.3. Decline (Point 3)"

Podobnie wyglądają wskazówki dotyczące punktu 5 "Launch". Wypełniający ankiety nie byli w stanie prawidłowo zinterpretować różnic między Punktami 1, 2 i 3 i udzielić porównywalnych odpowiedzi.

Ad 4) i 5) Użycie słabo zdefiniowanych i bardzo ogólnych kategorii ryzyka prowadzi do ich odmiennych interpretacji przez respondentów. W rezultacie otrzymane w badaniu miary zgodności ekspertów są mylące, ponieważ każdy z ekspertów mógł zupełnie inaczej rozumieć bardzo pojemne kategorie ryzyka użyte w ankietach. Jeżeli wyniki mają służyć jedynie jako ilustracja podejścia metodologicznego, które polega na wyróżnieniu ryzyka zewnętrznego i wewnętrznego, to osiągnięcia przedstawione w pracy nie są wystarczające do otrzymania stopnia doktora w dyscyplinie ekonomia i finanse. Ważę wewnętrznym i zewnętrznym czynników wpływających na aktywność innowacyjną firm podkreśla się w podstawowych publikacjach dotyczących gromadzenia i wykorzystania danych z zakresu innowacji, takich jak podręcznik Oslo 2018 (rozdz. 7). Zdaniem Komisji, tylko jednoznacznie zdefiniowane kategorie ryzyka mogłyby stanowić podstawę do badania zgodności opinii ekspertów.

Ad 6) Możliwość wykorzystania metod matematycznych w badaniu nie jest hipotezą badawczą. Opis narzędzi oceny ryzyka i budowa funkcji przeżycie również nie są hipotezami badawczymi.

Ad 7) Fakt, że przegląd literatury umieszczono w rozdziale poprzedzającym rozdziały empiryczne nie zwalnia z rzetelnej interpretacji uzyskanych wyników. Dyskusję wyników należy prowadzić w odniesieniu do istniejącego stanu wiedzy. Tylko w ten sposób można wykazać, że cel pracy był uzasadniony, a jego osiągnięcie poszerza istniejący stan wiedzy.

Ad 8) Zagadnienie zarządzania ryzykiem w przedsiębiorstwie można zaklasyfikować jako należące zarówno do dyscypliny Ekonomii i finansów, jak i Nauk o zarządzaniu i jakości. Nie jest to argument wyjaśniający niską przydatność proponowanej metody oceny ryzyka w praktyce. Celem pracy było zaproponowanie rozwiązania możliwego do wykorzystania w zarządzaniu ryzykiem. Opracowana metoda nie przeszła prawidłowej empirycznej weryfikacji, czyli nie może być zastosowana w praktyce. Cel pracy nie został osiągnięty.

Ad 9) W pracy nie pojawiają się prawie żadne informacje o omawianych projektach. Konieczność zachowania poufności nie jest wystarczającym wyjaśnieniem - w literaturze spotyka się wykorzystanie zanonimizowanych źródeł (wywiady, studia przypadku). Charakter ryzyka 4 projektów wspomnianych w Rozdziale 3 jest nieznany, a skoro tak, to nie można wnioskować na podstawie wyników uzyskanych w tym rozdziale. Informacja, że jeden z 17 projektów "Kharkiv Heat Networks" ma wg ekspertów większe szanse powodzenia niż inny niewiele wnosi, ponieważ nie przedstawiono weryfikacji opinii ekspertów, czyli oceny trafności ich przewidywań. Komisja zwróciła również uwagę, że Kandydatka nie odniosła się do co najmniej dwóch zarzutów pod adresem pracy doktorskiej. Pierwszy z nich dotyczył niskiej jakości zebranego materiału empirycznego, w szczególności braku możliwości charakterystyki respondentów czy kontrolowania ich cech. Drugi odnosił się do braku pogłębionego omówienia wyników ankiet.

Wobec braku dalszych głosów w tej sprawie, Przewodniczący zarządził głosowanie tajne w sprawie uwzględnienia wniosku pani Tetiany Pliekhanovej dotyczącego ponownego rozpatrzenia sprawy uznania stopnia doktora za równoważny z polskim stopniem naukowym doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse.

Wyniki głosowania:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy	Za	Przeciw	Wstrzymuję się
38	23	3	20	0

Rada podjęła uchwałę w sprawie utrzymania w mocy decyzji odmawiającej uznanie stopnia naukowego pani Tetiany Pliekhanovej za równoważny z polskim stopniem naukowym.

7. Wniosek nostryfikacyjny pani Diany Shelenko.

Przewodniczący przypomniał, że wniosek o uznanie stopnia naukowego uzyskanego za granicą za równoważny z odpowiednim polskim stopniem naukowym doktora habilitowanego pani Diana Shelenko złożyła w dniu 28 września 2023 r. Dotyczył on nostryfikacji stopnia doktora nauk ekonomicznych (specjalność: ekonomia i zarządzanie przedsiębiorstwami) nadanego pani Dianie Shelenko w dniu 14 maja 2020 r. przez Lwowski Narodowy Uniwersytet Rolniczy. Rada Naukowa uchwałą nr 169 z dnia 25 października 2023 r. powołała Komisję do przeprowadzenia oceny formalnej i merytorycznej wniosku w sprawie nostryfikacji stopnia naukowego pani Diany Shelenko w celu sformułowania uzasadnionej opinii dla Rady w składzie: dr hab. Jan Fałkowski, prof. ucz. (przewodniczący Komisji); dr hab. Beata Łopaciuk-Goncaryk, prof. ucz.; dr hab. Dominika Milczarek-Andrzejewska, prof. ucz. Przewodniczący Rady poprosił prof. Jana Fałkowskiego o przedstawienie opinii Komisji.

Przewodniczący Komisji poinformował, iż Komisja, po wnikliwym zapoznaniu się z przedstawioną przez panią Dianę Shelenko dokumentacją, w tym z rozprawą, postanowiła o wyrażeniu negatywnej opinii w przedmiocie uznania stopnia doktora nauk ekonomicznych, nadanego pani Dianie Shelenko w dniu 14 maja 2020 r. przez Lwowski Narodowy Uniwersytet Rolniczy, za równoważny z polskim stopniem naukowym doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse. Przewodniczący Komisji przypomniał Członkom Rady Naukowej Dyscypliny Ekonomia i Finanse, że wraz z materiałami na posiedzenie zostały Radzie przekazane wszystkie materiały istotne dla sprawy, w tym przedłożona dysertacja w języku ukraińskim oraz rzeczona opinia Komisji. Dr hab. Jan Fałkowski, prof. ucz. poinformował, że Komisja w pełnym składzie zapoznała się z dokumentacją przedstawioną przez panią Dianę Shelenko. Pani Diana Shelenko uzyskała stopień kandydata nauk ekonomicznych dnia 12 października 2006 r. w Instytucie Ekonomiki Rolnej w Kijowie. Dnia 14 maja 2020 r. pani Diana Shelenko uzyskała stopień doktora nauk ekonomicznych na Lwowskim Narodowym Uniwersytecie Rolniczym. Osiągnięciem naukowym przedstawionym przez Kandydatkę była rozprawa pod tytułem: „Rozwój form organizacyjno-prawnych przedsiębiorstw rolnych w warunkach zróżnicowanego ustroju rolnego: teoria, metodologia, praktyka”. Przygotowana ona została w 2019 r. na Wydziale Rachunkowości i Audytu Państwowej Szkoły Wyższej o nazwie „Podkarpacki Uniwersytet Narodowy im. Wasyla Stefanyka” w Iwano-Frankowsku. Rozprawa ma formę rękopisu. Dodatkowo Kandydatka do dokumentacji załączyła monografię pod tytułem „Formy organizacyjno-prawne przedsiębiorstw rolnych w wymiarze ekonomicznym”, wydaną przez „Podkarpacki Uniwersytet Narodowy im. Wasyla Stefanyka” w Iwano-Frankowsku, która bezpośrednio dotyczy tematu rozprawy. Pani Diana Shelenko prowadziła swoją pracę naukową w całości w ramach jednej jednostki, Podkarpackim Narodowym Uniwersytecie im. W. Stefanyka, gdzie 28 września 2021 roku uzyskała tytuł Profesora Wydziału Ekonomii Teoretycznej i Stosowanej. Obrona rozprawy miała miejsce 5 marca 2020 r., na Lwowskim Narodowym Uniwersytecie Rolniczym. Konsultantem naukowym rozprawy była prof. Valentyna Yakubiv (Podkarpacki Uniwersytet Narodowy im. Wasyla Stefanyka w Iwano-Frankowsku). Oponentami (recenzentami) natomiast byli prof. Yuriy Gubeni (Lwowski

Narodowy Uniwersytet Rolniczy), prof. Mykola Sabatski (Państwowa Odeska Akademia Budownictwa i Architektury), oraz prof. Anton Stelmashchuk (Podolski Uniwersytet Rolniczo-Techniczny). Przewodniczący Komisji przypomniał, że Komisja miała możliwość zapoznania się z rozprawą obronioną w marcu 2020 r., autoreferatem oraz CV. Rozprawa została przedłożona w języku ukraińskim, a dwa pozostałe w języku polskim. Komisja miała również do wglądu (w języku ukraińskim) wyżej wymienioną monografię oraz dwie krótkie recenzje tej monografii (w języku ukraińskim), liczące po ok. 1-1.5 strony A4 każda. Praca stanowiąca osiągnięcie naukowe składa się z pięciu rozdziałów (bez uwzględnienia wstępu, etc.). W pierwszym, zatytułowanym „Teoretyczne podstawy badań nad rozwojem form organizacyjno-prawnych przedsiębiorstw rolnych w warunkach zróżnicowanego ustroju rolnego”, Autorka nakreśla ramy teoretyczne związane z uwarunkowaniami ewolucji zarówno całego systemu rolnego, jak i specyficznych form organizacyjno-prawnych przedsiębiorstw rolnych w ramach tzw. zróżnicowanego ustroju rolnego. W drugim, zatytułowanym „Metodologiczne i metodyczne podstawy badań nad rozwojem form organizacyjno-prawnych przedsiębiorstw rolnych w warunkach zróżnicowanego ustroju rolnego”, jest przedstawiony autorski model obejmujący czynniki wpływające na oczekiwane wyniki przedsiębiorstw i podejście Autorki do badania efektywności rozwoju przedsiębiorstw o różnych formach organizacyjno-prawnych, z wykorzystaniem specjalistycznego oprogramowania STELLA (Structural Thinking, Experiential Learning Laboratory with Animation). Proponowane modelowanie ma na celu stworzenie predykcji rozwoju systemu a także zaproponowanie rekomendacji dla przedsiębiorstw. W trzecim rozdziale, „Tworzenie i funkcjonowanie przedsiębiorstw rolnych o różnych formach organizacyjno-prawnych w warunkach zróżnicowanego ustroju rolnego na Ukrainie”, zaprezentowane są statystyki dotyczące przemian form organizacyjno-prawnych w sektorze rolniczym na Ukrainie w latach 2007-2018. Przedstawiona jest również analiza SWOT poświęcona funkcjonowaniu przedsiębiorstw rolnych w obwodzie iwanofrankowskim w kontekście rozwoju lokalnego, stworzona na podstawie sondażu eksperckiego obejmującego 160 osób, zrekrutowanych wśród przedstawicieli władz lokalnych i pracowników przedsiębiorstw rolnych. W rozdziale czwartym, „Czynniki powstawania i efektywnego funkcjonowania przedsiębiorstw rolnych o różnych formach organizacyjno-prawnych w warunkach zróżnicowanego ustroju rolnego” są omówione czynniki instytucjonalne wspierające rozwój przedsiębiorstw rolnych. Ujęte są zarówno regulacje na poziomie państwa, jak i systemy zarządcze na poziomie firm. W rozdziale piątym, „Perspektywy dynamiki i rozwoju przedsiębiorstw rolnych o różnych formach organizacyjno-prawnych w warunkach zróżnicowanego ustroju rolnego” przedstawione jest modelowanie ekonometryczne, wykorzystujące obserwacje dla 17 lat (2000-2016). Zmienną objaśnianą jest wielkość produkcji brutto przedsiębiorstw rolnych, natomiast zmienne objaśniające obejmują: powierzchnię gruntów rolnych, ilość nawozów na hektar gruntów rolnych i liczbę przedsiębiorstw. Na tej podstawie sporządzona jest prognoza na lata 2016-2030, która przewiduje:

- 1) wzrost liczby spółek handlowych, przedsiębiorstw prywatnych i przedsiębiorstw państwowych przy spadku liczby rolniczych spółdzielni produkcyjnych;
- 2) spadek ogółu powierzchni rolnych;
- 3) wzrost zysków netto;
- 4) spadek liczby zatrudnionych pracowników;
- 5) wzrost kosztu własnego produkcji rolnej i usług.

Na koniec przedstawione są ogólne rekomendacje dotyczące możliwości poprawy efektywności przedsiębiorstw rolnych. Opisując główną wartość dodaną rozprawy, Autorka zwraca uwagę na następujące aspekty (Autoreferat, str. 6-8). Po pierwsze, wskazuje na opracowanie modelu wpływu składników działalności produkcyjno-gospodarczej na oczekiwane wyniki funkcjonowania przedsiębiorstw rolnych. Po drugie, podkreśla wagę opracowania konceptualizacji systemu przekształceń form organizacyjno-prawnych przedsiębiorstw rolnych, „który, w przeciwieństwie do istniejących, łączy następujące

elementy funkcjonalne 1) zestaw narzędzi informacyjno-analitycznych [...]; 2) zestaw narzędzi projektowo-testowych [...]; 3) blok wdrożeniowo-wykonawczy” (Autoreferat, str. 6). Po trzecie, Autorka wymienia udoskonalenie interpretacji „istoty pojęcia ‘ustroj’” (Autoreferat, str. 6); „konceptyjnego podejścia do powstawania i rozwoju ustrojów w rolnictwie na podstawie identyfikacji odpowiednich czynników” (tamże, str.6); oraz aparatu metodologicznego do badania rozwoju form organizacyjno-prawnych przedsiębiorstw rolnych w warunkach zróżnicowanego ustroju rolnego. Po czwarte, Autorka zwraca uwagę na zaproponowanie metodycznego podejścia do opracowania wewnętrznego mechanizmu rozwoju form organizacyjno-prawnych przedsiębiorstw rolnych oraz przedstawienie organizacyjno-ekonomicznego zestawu narzędzi stymulujących rozwój współpracy i integracji przedsiębiorstw rolnych. Za najważniejszą zaletę rozprawy należy uznać przede wszystkim znaczenie i aktualność podejmowanego w pracy tematu. Zagadnienie przekształceń własnościowych i procesu transformacji w sektorze rolnym oraz efektywności ekonomicznej gospodarstw rolnych wydaje się niezmiernie ciekawe także w kontekście rozważań na temat wejścia Ukrainy do Unii Europejskiej. Na podkreślenie zasługuje praktyczny wymiar pracy (przejawiający się m.in. w próbach prognozowania wskaźników rozwoju przedsiębiorstw rolnych, próbach oceny efektywności funkcjonowania tych przedsiębiorstw, czy propozycjach działań stymulujących współpracę między tymi przedsiębiorstwami). Autorka wykorzystując bogaty materiał empiryczny przedstawiła szereg zaleceń dotyczących m.in. wzmocnienia konkurencyjności przedsiębiorstw rolnych na Ukrainie i priorytetowych kierunków dywersyfikacji ich działalności. Autorka podjęła także próbę łączenia różnych podejść metodologicznych. W pracy wykorzystano między innymi analizę SWOT, analizę opinii ekspertów i modelowanie ekonometryczne. Pomimo wymienionych zalet, rozprawa zawiera wiele poważnych mankamentów. Po pierwsze, brak jest jasno zarysowanych oryginalnych celów badawczych. O ile podjęta tematyka rozprawy jest bardzo ciekawa, o tyle cel pracy jest bardzo ogólny ze słabo zasygnalizowanym problemem badawczym. Zgodnie z tym co przedstawiono w Autoreferacie (str. 4): „Celem badania jest uzasadnienie teoretyczno-metodologicznych i opracowanie stosowanych zaleceń dotyczących rozwoju form organizacyjno-prawnych przedsiębiorstw rolnych w warunkach zróżnicowanego ustroju rolnego”. Na etapie sformułowania poszczególnych zadań badawczych brakuje doprecyzowania tego celu oraz jego klarownego przedstawienia na tle najnowszej literatury przedmiotu. Autorka pomija cały nurt międzynarodowych badań poświęconych znaczeniu, jakie dla wyników przedsiębiorstw mogą mieć rozmaite praktyki menedżerskie. Brak jest również, poza bardzo nielicznymi wyjątkami, odwołań do literatury światowej poświęconej znaczeniu, jakie dla funkcjonowania firm ma szersze otoczenie instytucjonalne i stosowane w ramach nich konkretne rozwiązania regulacyjne, czy to poświęcone kontraktom, prawom własności, kosztom transakcyjnym czy problemowi agencji. W pracy brakuje dodatkowo, poza bardzo nielicznymi wyjątkami, odwołań do światowej literatury poświęconej transformacji systemowej. Praca jest dość słabo osadzona również w światowej literaturze ukierunkowanej specyficznie na sektor rolny i/lub obszary wiejskie. Przejawia się to brakiem nawiązań zarówno do literatury poświęconej łańcuchom dostaw, badań nad różnymi formami organizacyjnymi, które spotkać można w sektorze rolno-spożywczym, czy też do najnowszych prac analizujących efektywność przedsiębiorstw rolnych. Należy podkreślić, że prace z literatury światowej, do których Autorka się odwołuje, to w większości pozycje, które ukazały się dobrych kilkanaście jeżeli nie kilkadziesiąt lat temu. Po drugie, i równie ważne, w pracy trudno znaleźć mocne osadzenie w teorii ekonomii. W efekcie przeprowadzona tam dyskusja w znacznej mierze prowadzona jest w oderwaniu od teorii. Przekłada się to na brak oryginalnego i znaczącego wkładu w rozwój dyscypliny ekonomia i finanse. Po trzecie, pomimo istotnego w pracy komponentu empirycznego i nacisku położonego na wypracowanie użytecznych wskazówek dla decydentów politycznych i uczestników życia gospodarczego, przedstawione w pracy rekomendacje i wnioski mają charakter bardzo ogólny. Przykładowo, w Autoreferacie

(str. 26-29) przedstawiono następujące konkluzje: „Przemiany przekształceniowe kształtują model ustroju rolnego w zależności od specyfiki danego okresu historycznego”; „Na funkcjonowanie ustroju rolnego mają wpływ czynniki historyczne, ustawodawcze, polityczne, naukowe, społeczno-ekonomiczne i organizacyjne.”; „Podstawa instytucjonalna sektora rolnego gospodarki określa cechy rozwoju form organizacyjno-prawnych przedsiębiorstw rolnych ...”. Natomiast inne punkty zamieszczone we wnioskach, nie do końca można traktować jako wnioski z rozprawy, np. pkt. 3-5 ze str. 27. Odnoszą się one bowiem do samego faktu przeprowadzenia konkretnych analiz nie zaś do płynących z nich rekomendacji. Po czwarte, słabością pracy jest jej nadmierna wielowątkowość i mieszanie różnych poziomów analizy. Praca porusza kwestie rozwoju zrównoważonego, efektywności przedsiębiorstw, przemian systemowych, rozwoju terytorialnego, ustroju rolnego, płynności finansowej, itp. Dodatkowo, analiza z poziomu przedsiębiorstwa miesza się z analizą z poziomu systemowego/instytucjonalnego. W rezultacie praca sprawia wrażenie chaotycznej i niespójnej. Po piąte, modelowanie ekonometryczne przedstawione w rozdziale 5. budzi wątpliwości. Brak jest tam odwołań nie tylko do teorii ekonomii, ale również do kluczowych problemów ekonometrycznych (dotyczących m.in. badania przyczynowości, poprawności szacowanego modelu, ograniczeń zastosowanego podejścia i wykorzystanego materiału empirycznego, itd.). W efekcie ta część pracy jest zupełnie nieprzekonywająca. Można się nawet zastanawiać, czy daje ona podstawy do wyciągania jakichkolwiek wniosków i stawiania prognoz. Na marginesie, w specyfikacji i w opisie modelu, Autorka zamiennie używa pojęć „produkcja” i „produktywność”, mimo iż oznaczają one co innego (Praca doktorska, str. 314-315). Przeprowadzona analiza poprawności stawianych prognoz, bazująca na porównaniu wartości rzeczywistych i przewidywanych na podstawie modelu dla jednego roku, też jest mocno wątpliwa (Praca doktorska, str. 315). Na koniec warto podkreślić, iż w pracy nie zamieszczono wyczerpujących informacji na temat liczby obserwacji wykorzystanych w modelowaniu, czy podstawowych miar dopasowania, etc. Dodatkowo Komisja zwraca uwagę na następujące kwestie. Na uznanie zasługuje duża aktywność publikacyjna Kandydatki – w załączonym do dokumentacji CV wskazano 70 publikacji, które dotyczyły tematyki będącej przedmiotem rozprawy. Należy jednak zaznaczyć, że przynajmniej jedna monografia oraz przynajmniej 26 artykułów naukowych ukazało się w 2021 r. lub później, a zatem już po uzyskaniu przez panią Dianę Shelenko stopnia doktora nauk ekonomicznych, o którego uznanie z równoważnym stopniem naukowym doktora habilitowanego w Polsce Kandydatka się ubiega. Dodatkowo zauważyć należy, że znakomita większość tych 70 prac ukazywała się w języku ukraińskim i/lub w czasopiśmie o zasięgu lokalnym. W efekcie w dorobku pani Diany Shelenko brakuje publikacji w renomowanych czasopiśmie międzynarodowych z obszaru ekonomiki rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich. W złożonej dokumentacji nie widać również dobrze udokumentowanego udziału w renomowanych konferencjach naukowych poświęconych tematyce poruszanej w rozprawie. Znakomita większość konferencji wymienionych w Autoreferacie (str. 10) to konferencje organizowane na Ukrainie i/lub o zasięgu lokalnym. Na koniec Komisja zwraca uwagę, iż załączona do dokumentacji rozprawa nie odpowiada temu co zapowiada widniejący w niej spis treści. Załączona rozprawa nie ma spisu bibliograficznego, brakuje w niej stron 256-264; brakuje rozdziału, który – przynajmniej wg. spisu treści - miał zawierać wnioski końcowe, itp. Przedłożona rozprawa liczy w efekcie 374 strony, mimo iż powinna mieć ponad 400 stron (przynajmniej tak można przypuszczać na podstawie tego, iż „Wnioski” końcowe powinny zaczynać się, przynajmniej zgodnie ze spisem treści, na stronie 395). W ocenie Komisji, przy sformułowanych powyżej uwagach, rozprawa nie spełnia wymogów sprecyzowanych w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w szczególności art. 219 ust. 1 pkt 2.

W związku z brakiem dalszych głosów w sprawie, Przewodniczący zarządził głosowanie tajne w sprawie uznania stopnia doktora nauk ekonomicznych (specjalność: ekonomia i zarządzanie przedsiębiorstwami), nadanego pani Dianie Shelenko w dniu 14 maja 2020 r. przez

Lwowski Narodowy Uniwersytet Rolniczy, za równoważny z polskim stopniem naukowym doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse.

Wyniki głosowania:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy	Za	Przeciw	Wstrzymuję się
38	21	1	20	0

Rada podjęła uchwałę w sprawie odmowy uznania stopnia doktora nauk ekonomicznych (specjalność: ekonomia i zarządzanie przedsiębiorstwami), nadanego pani Dianie Shelenko w dniu 14 maja 2020 r. przez Lwowski Narodowy Uniwersytet Rolniczy, za równoważny z polskim stopniem naukowym doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse.

8. Wniosek nostryfikacyjny pani Iryny Artyschuk.

Przewodniczący Rady poinformował, że wniosek pani Iryny Artyschuk dotyczy nostryfikacji dyplomu kandydata nauk ekonomicznych (specjalność: ekonomia i zarządzanie przedsiębiorstwami) wydanego przez Ministerstwo Oświaty i Nauki, Młodzieży i Sportu Ukrainy – Lwowską Akademię Komercyjną Centralnej Spółki Towarzystw Spożywczych Ukrainy w dniu 28 marca 2013 r. Prof. Ryszard Kokoszczyński przypomniał, że Członkowie Rady otrzymali przed posiedzeniem wszystkie materiały istotne dla sprawy. Następnie Rada przeprowadziła pogłębioną dyskusję w sprawie umiejscowienia rozprawy doktorskiej pt. „Kształtowanie systemu zarządzania ryzykiem przedsiębiorstwa komercyjnego” w dyscyplinie ekonomia i finanse.

Rada stwierdziła, że w Autoreferacie Autorka określiła cel swojego badania jako „opracowanie metodologicznych i teoretycznych podejść do budowy systemu zarządzania ochroną ryzyka”, gdzie przedmiotem badań są „procesy funkcjonowania i rozwoju systemu zarządzania ochroną ryzyka przedsiębiorstwa handlowego”. Rada ustaliła, że zarówno temat, jak i zakres przedstawionej rozprawy doktorskiej wskazują, że należałoby ją umiejscowić w zakresie dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości, a tym samym przekazać sprawę do rozpoznania Radzie Naukowej Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości.

Przewodniczący zarządził głosowanie tajne w sprawie stwierdzenia braku właściwości Rady Naukowej Dyscypliny Ekonomia i Finanse do przeprowadzenia postępowania nostryfikacyjnego pani Iryny Artyschuk.

Wyniki głosowania:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy	Za	Przeciw	Wstrzymuję się
38	20	17	3	0

Rada podjęła uchwałę, w której stwierdza brak właściwości do przeprowadzenia postępowania nostryfikacyjnego pani Iryny Artyschuk oraz przekazuje jej wniosek wraz z załączoną do niego dokumentacją do rozpoznania Radzie Naukowej Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości.

9. Powołanie Komisji Habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania dr Dominice Machowskiej stopnia doktora habilitowanego.

Przewodniczący poinformował, że Rada Doskonałości Naukowej na Przewodniczącego Komisji Habilitacyjnej wyznaczyła prof. dr. hab. Krzysztofa Jajugę z Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu. Natomiast na recenzentów w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr Dominice Machowskiej przez Radę Doskonałości Naukowej wyznaczeni zostali: dr hab. Teresa Alicja Kamińska, prof. ucz. (Uniwersytet Gdański); prof. dr hab. Krzysztof Julian Malaga (Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu); prof. dr hab. Maciej Nowak (Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach).

Przewodniczący przedstawił propozycje kandydatów na członków do Komisji Habilitacyjnej w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr Dominice Machowskiej:

- proponowany recenzent: dr hab. Łukasz Woźny, prof. ucz. (Szkoła Główna Handlowa w Warszawie);
- proponowany członek Komisji: prof. dr hab. Tomasz Żylicz (Uniwersytet Warszawski);
- proponowany sekretarz Komisji: dr hab. Krzysztof Szczygielski, prof. ucz. (Uniwersytet Warszawski).

Wobec braku głosów w tej sprawie, Przewodniczący zarządził głosowanie tajne w sprawie powołania członków do Komisji Habilitacyjnej w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr Dominice Machowskiej.

Wyniki głosowania:

Imię i nazwisko	Upraw. do głos.	oddano głosów	głosów TAK	głosów NIE	głosów WSTRZ.
dr hab. Łukasz Woźny, prof. ucz. (Szkoła Główna Handlowa w Warszawie) – recenzent	25	14	14	0	0
prof. dr hab. Tomasz Żylicz (Uniwersytet Warszawski) – członek Komisji	25	14	14	0	0
dr hab. Krzysztof Szczygielski, prof. ucz. (Uniwersytet Warszawski) – sekretarz Komisji	25	14	14	0	0

Rada podjęła uchwałę w sprawie powołania Komisji Habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Dominice Machowskiej.

Na tym posiedzenie Rady zakończono.

Przewodniczący Rady Naukowej Dyscypliny
Ekonomia i Finanse
dr hab. Ryszard Kokoszczyński, prof. ucz.

Protokolant: mgr Natalia Paradowska